

РЕШЕНИЕ

№ 254

гр. Бургас, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов
Членове: Калина Ст. Пенева
Златомира М. Стефанова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Росен Д. Парашкевов Въззивно гражданско
дело № 20242100500100 по описа за 2024 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба от Община Бургас, с адрес: ул. „Александровска“ № 26, чрез юрисконсулт Александър Ханджиев, против Решение № 1820/28.08.2023 година, постановено по гр.дело № 7321/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас, с което съдът е осъдил въззивника да заплати на И. Г. С., ЕГН ***** от гр. Б., ж. к. „М. р.“, бл. **, вх. *, ет. *, ап. *, сумата от 12000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания, затруднения при обслужване и нарушен комфорт, претърпени от нея в резултат от травматично увреждане-счупване на десния глезен, получено след попадане на крака ѝ в небезопасна и несигнализирана дупка на тротоара пред пицария „Грация“, находяща се на ул. „Въстаническа“ № 22 в кв. „Меден рудник“, гр. Бургас, на 12.09.2022 година, както и сумата от 878.13 лв.- обезщетение за имуществените вреди- разходи за лекарства, прегледи, консумативи и рехабилитация, причинени ѝ от същия инцидент, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 12.09.2022 година до окончателното им изплащане, като за разликата до пълните предявени размери съответно от 15000 лв. и от 891.08 лв. е отхвърлил исковете като неоснователни.

Недоволство от така постановеното съдебно решение изразява въззивникът, който счита същото за неправилно. Намира, че инцидентът не е доказан като механизъм, а съдът не е приложил правилно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, като е присъдил значителна сума за обезщетение за неимуществени вреди. Моли за отхвърляне на иска, а в случай на удовлетворяване на претенцията, моли за уважаване на иска срещу третото лице-помагач „Виа Конструктгруп“ ЕООД. Излага съображения. Моли за присъждане на сторените разноски.

В срока предвиден в ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от адв. Ивайло Найденов от БАК, пълномощник на ищцата И. Г. С. живуща в гр. Б., ж.к. „М. р.“ бл. **, вх. *, ет. *, ап. *, с който оспорва подадената въззивна жалба срещу решението на БРС. Счита, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено. Оборва твърденията в жалбата досежно механизма на инцидента и приложението на чл.52 от ЗЗД. Излага съображения. Моли съда да присъди разноски на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Постъпила е въззивна жалба от „Виа Конструктгруп“ ЕООД, ЕИК 175396059, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Черни връх“ № 59А, представлявано от управителя Велизар Любенов Радев, чрез адвокат Кристина Бойкова Везенкова, със съдебен адрес: гр.София, бул. „Черни връх“ № 59А, трето лице-помагач, против Решение № 1820/ 28.08.2023 година, постановено по гр.дело № 7321/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас, с което съдът е осъдил Виа Конструктгруп“ ЕООД да заплати на Община Бургас сумата от 12878.13 лв., представляваща обезщетение за вреди от неизпълнение на задълженията за текущ ремонт и поддръжка на улични, пътни и тротоарни настилки на територията на Община Бургас по договор рег. № 93-ОП18-96/67/25.06.2019 г. и която е присъдена на основание чл. 49, вр. с чл.45, ал.1 от ЗЗД в полза на И. Г. С. с настоящото решение, при условие, че Община Бургас ѝ я заплати. Изразява недоволство от постановеното решение, което счита за неправилно и необосновано. Цитира съдебна практика. Счита, че съдът неправилно е приложил разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД. Излага съображения. Моли съда за отмяна на решението и отхвърляне на претенцията на въззиваемата И. С., респективно при уважаването ѝ моли съда да намали присъденото обезщетение. Моли за отхвърляне на обратния иск.

В срока предвиден в ГПК е постъпил отговор на частната жалба от адв. Ивайло Найденов от БАК, пълномощник на ищцата И. Г. С. живуща в гр. Б., ж.к. „М. р.“ бл. **, вх. *, ет. *, ап. *, с който оспорва подадената въззивна жалба срещу решението на БРС. Счита, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено. Излага съображения. Моли съда да присъди разноси на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ГПК, от легитимирано лице и е допустима.

Районен съд - Бургас е разгледал искове с правно основание чл.49 във връзка с чл. 45, ал.1 от ЗЗД по основната претенция и обратен иск по чл. 79, ал.1 от ЗЗД.

При извършена проверка по реда на чл.269 от ГПК, съдът намира постановения съдебен акт за валиден и допустим.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Твърди се в исковата молба, че на 12.09.2022 г. около 10 часа въззиваемата С., при преминаване в района на пицария „Грация“, на ул. „Въстаническа“ № 22, в ж.к. Меден рудник, е загубила равновесие и е паднала, тъй като кракът ѝ е попаднал в обрасла с трева дупка, което е довело до счупване на десен глезен. Била е подпомогната от своя приятелка – свидетелката М. В., която я е транспортирала до болницата. В следствие се е наложила медицинска намеса свързана първоначално с шиниране на счупеното място, а в следствие - гипсиране на същото. Последвал е сравнително дълъг период на лечение и рехабилитация.

Пред първата съдебна инстанция са извършени съдебно-техническа и съдебномедицинска експертизи, разпитани са двама свидетели. От събрания по делото доказателствен материал се установява, че действително на 12.09.2022 г. около 10 часа въззиваемата С. и свидетелката В. са отишли на пицария „Грация“ в ж.к. Меден рудник, гр. Бургас, направили са поръчка и въззиваемата е установила, че няма цигари, поради което двете са отишли да купят цигари. Тръгнали са по тротоара на ул. „Въстаническа“ и въззиваемата вървейки е попаднала в дупка – небезопасна и необозначена, в следствие на което десният ѝ глезен се е счупил, а страната е паднала на коляно. След инцидента двете са се върнали в пицарията, тъй като са били направили

преди това поръчка, но кракът е започнал да се подува и страната изпитвала силни болки, което е наложило да бъде откарана от свидетелката в МБАЛ Бургасмед. Установено е, че глезенът е счупен и е бил шиниран. В последствие се оказало, че гипсът е сложен накриво и се е наложило ново гипсиране. През това време страната изпитвала силни болки, лежала е и не е могла да се обслужва сама, както и да се грижи за домакинството и детето си. Това е правила нейната майка. Установено е, че в началото С. се е придвижвала посредством патерици, а когато гипсът ѝ е бил свален е отишла на санаториум в Поморие. Постепенно страната е започнала да се движи самостоятелно, но и до този момент част от болката не е отшумяла, както и подвижността на глезена не е възстановена изцяло.

От заключението на вещото лице по медицинската експертиза се установява, че въззиваемата е получила травматично увреждане, изразяващо се в счупване на външен малеол на дясна фибула, довело до трайно затруднение на движението на десен долен крайник, което при обичаен ход на оздравителния процес отшумява за два – три месеца. Вещото лице е установило, че поради отказа от оперативно лечение на въззиваемата, възстановителния период е бил 77 дни мобилизация – 47 дни с гипс и 30 дни с шина, след което е било необходимо извършване на физиотерапевтични процедури за раздвижване на крайника. В заключение е посочено, че получените наранявания отговарят на това да са получени по време и начин, както се съобщава от пострадалата – при падане от собствен ръст върху неравен терен.

Вещото лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза е установило на място съществуващата дупка, като е посочило, че процесният пешеходен инцидент се е случило на ул. „Въстаническа“ в ж.к. Меден рудник, гр. Бургас. Улицата е за двупосочно движение на МПС и тролейбуси, с две тротоарни платна западно и източно, ширина при мястото на инцидента – 2,30 м. за пешеходно движение. Констатирало е, че към деня на огледа състоянието на тротоарната настилка не е променена и не са извършени строително-ремонтни работи. Вещото лице е установило, че пропадналата част от тротоара е 0,90 кв.м., в т.ч. разрушената част е 0,25 кв.м., състояща се от несвързани нахвърлени отломки и е видима за минувачите.

Първоинстанционният съд е изяснил делото от фактическа страна и е

достигнал до изводи, които се споделят от настоящата съдебна инстанция.

Съгласно чл.45 от ЗЗД всеки е длъжен да поправя вредите, които виновно е причинил другиму. В случая е налице деликт и елементите на същия, представляващи противоправно поведение настъпване на вреди, вина от причинителя и причинна връзка между тях се установяват по делото. Съгласно §6, т.1 от ЗДвП понятието „път“ представлява земна площ или съоръжение, предназначени или ползвани за движение от пътни превозни средства или пешеходци. В този смисъл към улицата се приравнява и тротоарът, който е посочен в т.6. Няма спор, че Община Бургас е тази, която стопанисва улиците на града. Същата следва да ги поддържа в изправно състояние, да сигнализира за всички проблеми и препятствия възникнали по уличната мрежа, както и да осигурява, респективно сама да извършва тяхната поддръжка. Имотите общинска собственост, съгласно чл.11 от ЗОС, са собствени на общината и тя следва да полага грижи за тях. В случая е налице подписан договор между Община Бургас и „Виа Конструктгруп“ ЕООД, ЕИК: 175396059 – третото лице – помагач, по силата на който общината е възложила извършването на основни ремонти, рехабилитации и текущо поддържане на третото лице, което на основание чл.31 от договора е длъжно да извършва регулярни обходи на територията и представя доклад за установените необходими, аварийни и неотложни ремонтни дейности.

В подадената въззивна жалба Община Бургас излага оплаквания основно с оглед на обстоятелството, че не е доказан механизмът на инцидента и в този смисъл открива противоречия между свидетелските показания и изложеното от ищцата. Такива оплаквания не се установяват от настоящата инстанция. От заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза, както и от показанията на свидетелката В. безспорно се установява къде е станал инцидента, а от техническата и медицинската експертизи се посочва точният му механизъм. В този смисъл съдът намира постановеното решение за правилно и законосъобразно, а подадената въззивна жалба за неоснователна.

Същото се отнася и за втората въззивна жалба на третото лице-помагач, касаеща частта за механизма на инцидента.

По отношение на приложението на чл.52 от ЗЗД за определяне на дължимото обезщетение по справедливост, настоящата съдебна инстанция,

като взе предвид всички представени и събрани по делото доказателства, механизма на инцидента, както и тежестта на полученото увреждане, срокът на възстановяване, претърпените болки и страдания, намира, че определеният от първоинстанционният съд размер от 12000 лева съответства на действително претърпяната вреда. В този смисъл постановеното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено от настоящата инстанция. На процесуалния представител на въззиваемата адв. Ивайло Найденов следва да се присъдят разноски съгласно чл.38, ал.2 от закона за адвокатурата, които възлизат на сумата от 1559 лева.

По изложените съображения, БУРГАСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1820/28.08.2023 година, постановено по гр.дело № 7321/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас.

ОСЪЖДА Община Бургас, ул. „Александровска“ № 26, да заплати на адвокат Ивайло Любомиров Найденов, вписан в регистъра на АК – Бургас, с личен № 1100092380, сумата от 1559 лева – адвокатско възнаграждение съгласно чл.38, ал.2 от ЗА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчване препис от решението на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____